

stedige, vedvarende skulle kunne blive ved at være Medlemmer af denne Sygekasse. Det vil ikke kunne gaa godt. Naar man vil fastholde den Slags Sygekasser — det kan være en Smagssjag, om man vil det — synes jeg ikke, man skal stille en Betingelse som denne, det vil blive lidet fyldestgørende. Naar det ærede Medlem erkender, at de Tilfæld, der komme andesteds fra, ikke kunne komme disse uden for staaende Arbejdere til gode, ville de ogsaa selv være flet tjente med at være i en saadan Sygekasse. Er en Sygekasse knyttet til en Forretning, er den ogsaa alene knyttet til de Personer, der ere i denne Forretning. Naar det ærede Medlem vilde nøjes med at sige „kan“, og det ærede Medlem var jo i sin Motivering ikke fri for at være inde paa et „kan“, var det en hel anden Sag. Ingen kan have noget imod Vædringsforslaget, naar der staar „kan“, men det ærede Medlem vil have, at der skal staa „skal“ eller „har Ret“ til, og saa kommer Uenigheden. Vil det ærede Medlem rette sit Forslag til „kan“, skal jeg ikke gøre videre Indvending mod det. — Vædringsforslaget under Nr. 11 tillægger jeg ingen Betydning. Det hele er nærmest eksempelvis. Det samme gælder Nr. 12. Med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 13 gjorde den ærede Ordfører og ogsaa det ærede Medlem for Københavns 4de Valgtres (Scharling) opmærksom paa, at man, naar dette Vædringsforslag vedtages, maa komme helt bort fra Aldersgrænsen, og det have de ærede Medlemmer Ret i, men der kan dog saa være nogen Grund til at undersøge, hvor man saa kommer hen, og om man behøver noget saadant. Efter den Tendens, der er hos det ærede Udvalg, stønner nu ikke jeg, at noget saadant er for nødvendigt, hvis man vil gaa over til at lade Sygekasserne staa frit. Det vil ganske komme an paa, hvad der staar i § 1. Der staar: „Enhver Sygekasse, som bestaar af en Forening af Personer, der have sluttet sig sammen for ved bestemte Bidrag at sikre hverandre gensidig Hjælp i Sygdomstilfælde.“ Der se vi for det første, hvad det betyder at være Medlem af en Sygekasse. Hvem er Medlem af en Sygekasse? Det er den Person, der sammen med andre er gaaet ind paa ved bestemte Bidrag at sikre sig selv og de andre en Sygehjælp. Naar vi saa sammen-

holde det med, hvem der kan være Medlem af en Sygekasse, saa kan det ses i § 4: Medlemmer af anerkendte Sygekasser kunne følgende være: Arbejdere, Husmænd, ubemidlede Haandværkere og næringsdrivende, lavt lønede Bestillingsmænd og andre med de nævnte i økonomisk Henseende lige stillede Mænd og Kvinder. Det kommer altsaa an paa, hvorledes man vil forstaa § 4 sammenholdt med § 1. Ganske klart er det, at den, som er fuldstændig uselvstændig, altsaa ikke konfirmeret — det er jo i Reglen det, man nævner som Grænse her — ikke falder ind under Sygekasseloven; men det kan ikke lade sig nægte, at der kan opstilles saa vide Fortolkninger, at enhver, der tjener noget, enhver, der er ude over den egentlige Børnealder, kan være Medlem af en Sygekasse. Det kan gerne være, det er sikrere, at man har en bestemt Grænse for Minimumsalderen, men jeg tror ikke i og for sig, at det behøves; jeg tror nok, man kunde komme igennem med en Fortolkning, som jeg her har tilladt mig at nævne, naar man overhovedet vil stille det ganske frit med Hensyn til Aldersgrænsen; der synes at være en Tendens herhen imod; men naar Sygekasserne sætte Aldersgrænsen saa forskellige, at nogle stille en Maximalgrænse paa 40 Aar, eller maaste lidt højere, og andre paa 70 Aar, saa er der unægtelig en stor Forskel paa, hvorledes Sygekasserne se paa dette Forhold. — Vædringsforslaget under Nr. 14 taler om frontist eller uhelbredelig Sygdom, og det er jo et noget forvovent Forslag. Det forekommer mig bedre i hvert Fald at sige: „Understøttelser for saadanne Sygdommes Vedkommende, der konstateres ved Døtagelsen, og for andre Sygdomme, der følge deraf eller staa i Forbindelse dermed“; for det er meget ofte Tilfældet, at frontiste Sygdomme lede ind i andre Sygdomme, som altsaa hidføres af disse, men ikke kunne siges at være de samme Sygdomme. — Til § 6 er der 2 Forslag, et Vædringsforslag, som vil have, at hele Paragraffen skal udgaa, og et Flertalsforslag — om hvilket det ærede Medlem fra Vangeland og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgtres i det Tilfælde synes at være enige om, — at sidste Stykke skal udgaa. § 6 hører jo med til de Bestemmelser, som fra først have været optagne i Lovforslaget, men det kan jo ikke